

„Hristos este totul”

Să cunoști pe Hristos

„Hristos este totul”

Dumnezeu în harul Său a păstrat orice binecuvântare pentru noi în *Hristos*. Fără Hristos nu avem nimic, decât numai păcatele noastre; cu Hristos avem totul și de aceea nu avem nevoie de nimic altceva pe lângă Hristos. Apostolul exprimă aceasta în felul următor: „... toate sunt ale voastre; și voi, ai lui Hristos, iar Hristos, al lui Dumnezeu” (1 Corinteni 3.22,23). De aceea un scriitor vechi a formulat în felul acesta:

Dacă nu cunoști pe Hristos, nu joacă nici un rol dacă în afară de Acesta ști totul; dar dacă Îl cunoști pe Hristos, nu joacă nici un rol dacă în afară de El ști totul.

Deci nu fiecare credincios îl cunoaște pe Hristos. Cine știe că are pace cu Dumnezeu, acela cunoaște pe Hristos ca Salvator al lui; el Îl cunoaște în acest caracter sau în această relație. Însă este cu totul altceva, să cunoști *pe Hristos Însuși*; să-L cunoști așa de bine, că ești familiarizat cu gândurile Lui, cu Persoana Lui, cu Ființa Lui și cu căile Lui. Cine Îl cunoaște în felul acesta, se bucură în fiecare zi din nou să savureze frumusețile și desăvârșirile lui Hristos. El admiră pe Hristos pentru ceea ce este El, probabil chiar mai mult – dacă ar fi posibil – decât numai pentru ceea ce a făcut El; chiar dacă aceste două lucruri nu pot fi despărțite unul de altul. Apostolul Ioan învață chiar: să cunoști pe Acela care este de la început este ultimul și cel mai înalt lucru, pe care credinciosul îl poate obține. Această cunoaștere este caracteristica părinților în familia lui Dumnezeu (1 Ioan 2).

Deci unde putem noi cunoaște pe Hristos; unde putem fi în părtășie cu El, pentru ca să-L cunoaștem tot mai bine? *Sigurul loc, unde putem să-L întâlnim pe Hristos, este Cuvântul lui Dumnezeu scris*. Domnul a zis fariseilor: „Voi cercetați Scripturile, pentru că gândiți că în ele aveți viața eternă, și *ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine*” (Ioan 5.39). Noi Îl găsim pe Hristos – Pe Hristos sub orice aspect, în orice poziție, în orice caracter și în orice slujire – în Sfânta Scriptură; găsim acolo pe Hristos smerit și lepădat ca și Hristosul înălțat și glorificat. Deci cu cât citim mai mult Cuvântul lui Dumnezeu și medităm la el, cu atât vom cunoaște mai mult pe Hristos.

Însă cu toate că Hristos a fost revelat în Sfânta Scriptură, noi nu-L putem înțelege, dacă ne vom ocupa de El numai cu mintea noastră. Noi putem citi Scriptura de dimineața și până seara, fără ca să cadă în sufletele noastre măcar o singură rază din gloria lui Hristos. Numai Duhul Sfânt ia din ce este al lui Hristos și ni-l arată. De aceea înainte de toate – sau ar trebui să spun: numai? – depinde în ce stare spirituală mă aflu. Dacă citesc fără să mă gândesc la cele citite, sau citesc în grabă, dacă am în inima mea păcate nejudicate și prin aceasta am întristat pe Duhul Sfânt – cum voi putea cunoaște pe Hristos și să-L înțeleg? Dacă Duhul Sfânt trebuie să-mi arate pe Hristos, atunci trebuie să stau la picioarele lui Hristos, ca Maria, trebuie să mă preocup cu El, trebuie să am privirea îndreptată spre El și să-mi deschid urechea pentru glasul Lui. O inimă liniștită și un suflet liniștit sunt absolut necesare. Dar cum pot avea eu o inimă liniștită și un suflet liniștit în tumultul vieții zilnice? *Domnul* poate da inimilor

„Hristos este totul”

noastre liniște și odihnă în prezența Lui, chiar dacă în jurul nostru se dezlănțuie furtuna. Și apoi El poate un loc din Scriptură, care este adânc ascuns în inima noastră, să-l facă să strălucească cu propria Lui glorie, că El îl folosește ca mijloc pentru a ni Se descoperi tot mai mult.

Dorești tu să-L cunoști pe Hristos mai mult, să ai mai mult de la El? Sunt puțini cei care ar ezita să răspundă la această întrebare: „Desigur, doresc”. Și totuși este adevărat – și s-a spus deja de mai multe ori -, că fiecare posedă din Hristos atât de mult numai cât el dorește să aibă. Despre israeliții din pustie citim că ei au adunat mana după cât avea fiecare nevoie. Apetitul a determinat cantitatea care era adunată. La fel este și la noi. Hristos nu se dă înapoi de la cel care Îl caută cu adevărat; nu, El ne dă mult mai mult decât poftim noi. Fapt este; noi vrem să avem mai mult din Hristos și pe lângă aceasta și din alte lucruri. Aceasta nu este în ordine. Trebuie să fie numai Hristos singur; Hristos trebuie să fie singurul nostru subiect, și atunci El va face chiar mai mult decât noi ne-am așteptat (compară cu Efeseni 3.20). Epistola către Filipeni 3 ne învață felul corect în care noi putem năzui să-L cunoaștem pe Hristos, în timp ce așteptăm să-L posedăm în glorie și să fim formați într-un chip asemenea Lui. Pavel consideră totul ca gunoi, din pricina caracterului excelent al lui Hristos. Pentru Hristos apostolul suferă cu bucurie pierderea tuturor lucrurilor, numai ca să câștige pe Hristos. Două lucruri îl caracterizează pe Pavel: orientarea spre Domnul și hotărârea de inimă. Înaintea lui stă numai un singur lucru, și pe acesta îl urmărește cu hotărâre. Hristosul glorificat, care i S-a descoperit lui, lucrează la sufletul lui ca un magnet puternic: Hristos atrage pe Pavel de la toate celelalte la Sine Însuși și lucrează în el dorința puternică să-L cunoască tot mai mult, pentru ca să aibă „părtașia suferințelor Lui” și chiar „să fie făcut asemenea cu moartea Lui” (Filipeni 3.10) – cu perspectiva minunată, să fie înviat dintre morți și apoi să fie pentru totdeauna la El, să-L poseze și să fie transformat în chip asemenea Lui.

Domnul să dea fiecăruia dintre noi să avem în această privință același fel de gândire ca slujitorul Lui, Pavel.

Titlul original: „Christ is Everything”

în *The Christian's Friend and Instructor*, Anul 10, 1883, pag. 200–203